

тѣ сѫ съврѣменини, пакъ не можемъ да го пріимамы за истишно безъ доказателство, и дѣ може да ся памира такова доказателство? Въ Слово-то Божиѣ нѣма. Туй миѳніе не ся подтвърдява нито отъ думы-тѣ и работы-тѣ на Іисуса, нито отъ думы-тѣ и работы-тѣ на Апостолы-тѣ, и колкото за всеобщ-тѣ опыта-ность, то сильно го опровергава. (1) Богъ никадѣ не ся е обѣщалъ да кръсти съ Духа Святаго онѣзи, които ся кръщаватъ съ водѣ. (2) Писано е въ свято-то Писаніе че нѣкои пріехъ Духа Святаго безъ да ся кръстятъ или прѣди да ся кръстятъ съ водѣ. (Лук. 23; 42, 43; Деян. 2; 1—4. 10; 44, 47); и че други нѣкои ся кръстихъ съ водѣ безъ да ся кръстятъ отъ Духа Святаго. (Дѣян. 8: 13—23). (3) И въ настояще-то врѣме твърдѣ наредко ся намира отъ кръстени-тѣ съ водѣ дѣца едно което, като порасте, да покаже съ работы-тѣ си че е кръстено съ Духа Святаго. Не е възможно да не приносатъ духовенъ плодъ онѣзи, които сѫ кръстени съ Духа Святаго, и понеже кръстени-тѣ съ водѣ дѣца не даватъ такъвъ плодъ, трѣбва да кажемъ че кръщеніе-то съ Духа Святаго не става въ сѫщо-то врѣме съ кръщеніе-то съ водѣ.

II. Що трѣбва да ся научимъ отъ това?

О. Отъ това трѣбва да ся научимъ че не быва никой да ся надѣва че е кръстенъ съ Духа Святаго защото е кръстенъ съ водѣ, и понеже никой не може да види царство небесно безъ да ся кръсти съ Духъ (Іоан. 3; 3), не быва никой да сѣди задоволенъ, ако